

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.11. Quid in his bellicis miserijs faciendum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

æquanimiter tolerare. Hanc ob causam merito dicebat Albertus Magnus, simplicem passionis Christi memoriam & Meditationem plus utilitatis homini adferre, quam si anno integro in pane & aqua ieiunaret, ac flagellis se quotidie usque ad sanguinem caderet, & Psalterium totum quotidie recitaret: hæc enim exercitia, etsi bona sint, & valde utilia, quia tamensunt opera externa, si ita nudè exercentur, non habent tantam vim, ad purificandum cor à suis vitijs, illudq; veritatibus ac virtutibus illustrandum, & inflammatis divini amoris affectibus perficiendum; atque attenta, & profunda Christi Domini nostri Passionis Meditatio, quæ omnia hæc efficit, additq; etiam spiritum & vitam pœnitentijs ipsis, & operibus externis, permoveendo efficaciter ad ferventem eorum exercitationem. Quidam non ad duos vel tres, vel octo dies, sed per omnem vitam se includunt, ut pœnitentiam agant, sicut Pelagia, sicut neptis Abrahami eremitæ, sicut omnes, qui in religionem aliquam ingrediuntur; religionis enim status, est status pœnitentiæ.

Præter hæc duo genera operum satisfactoriorum vel sponte scilicet susceptorum, vel à sacerdote impositorum, historia su-
præ

Ludouic.
de Pont.
p. 4 meq
dit. §. 1.

XI.
QVIBUS
BIS IN HIS
RELLIGIO

MISERTIS
FACIEN-
DIMS

præ commemorata, tertium genus docet, scilicet illam ipsam poenam, quam Deus in hac vita, etiam inuitis infligit, si illam, dum euitare non possumus, saltem patienter de manu Dei suscipiamus, atque ad eius gloriam, pro peccatis nostris, offeramus. Rhemensibus non imposuit S. Nicasius hostes, nec ipsi eos sponte susceperunt, pro poenitentia; sed Deus eos in poenam illis immisit; & quia benignus est, immisit, ut castigati resipiscerent. Quia igitur percussi sapuerunt, atq; ex necessitate virtutem fecerunt: mortem ipsam & mille terrores, ac pericula patienter ferentes, ecce Deus, ea ipsa damna, quæ illis Attila intulit, in satisfactionem, immo in martyrij meritum suscepit; & tam illustribus miraculis eam satisfactionem confirmavit. Atque huc meatendit oratio. Peccauimus omnes, ut aliàs ostendi. Moniti toties nondum ad poenitentiam confugimus. Potuissemus fortasse iram Dei à nobis auertere, sicut Achab rex, de quo sponte sua cilicium induente, & in sacco dormiente Dominus ad Eliam dixit:

3. Reg. 36. *Nonne vidisti Achab humiliatum coram me? quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius. Quia si nos ipsos di-*

1. Cor. 11. 36. *judica-*

judicaremus, non utiq; iudicaremur à Domino, ut ait Apostolus. Quando igitur nos ipsos non diiudicauimus, nonne meritò nos Dominus iudicauit? sicut Gallos? Itaque iam in vicinia habemus hostem; iam armis vndiq; cingimur; iam hostilia experimur; iam plurimi adsunt spoliati, domo pulsi, in exilium acti, percussi, depaupertati, ad inicitas redacti, pleni lachrymis, pleni calamitatibus, viri dolorum, mulieres lamentabiles, infantes miserabiles. Quid faciemus? Hac volentibus nolentibus æquè sunt patienda. Si simus impatientes, si blasphememus, si desperemus, rem non faciemus meliorem. Impatientia nullius doloris remedium est: sed omne malum reddit grauius, & duplicat; & insuper meritum tollit, ac infernum meretur. Quòd si omnia mala, tamquam flagella à Domino immissa, acceptemus, non augebimus illa, sed leuiùs sentiemus, quia iam non animo reluctante, sed volente patiemur; quin & diuinam iram placabimus, ut Rhemenses; & veniam impetrabimus; & peccata discemus detestari, quæ harum poenarum causa fuerunt; denique & Christo, qui pro peccatis nostris satisfecit (ex quo omnis nostra sufficientia)

Rom. 8. si satisfaciendo patimur, conformes efficiemur, & spem nostram firmabimus. Nam si
17. *compatimur, & conglorificabimur.*

XII. Cùm enim Christus Dominus passus sit
CHRISTO pro peccatis nostris, iniquum esset, si nos
PATIENTI ipsi pro peccatis nostris nihil pati vellemus,
NOS ESSE *Christus passus est pro nobis*, ait S. Petrus: *vobis*
CONFOR- *relinquens exemplum, ut sequamini vestigia*
MANDOS. *eius.* Et S. Paulus promittit nos cohære-
2. Pet. 2. *des fore Christi, si tamen compatimur, ut &*
21. *conglorificemur.* Non omnia nostra Christus
Rom. 8. *expleuit*, ait S. Gregorius. *Per crucem qui-*
37. *deme suam omnes redemit, sed remansit, ut qui*
S. Greg. *redimi & regnare cum eo nititur, crucifigatur.*
in cap. 9. *Hoc profectò residuum viderat, qui dicebat: Si*
l. 1. Reg. *compatimur, & conregnabimus: quasi dicat:*
Quod expleuit Christus, non valet nisi ei, qui id,
quod remansit, adimplet. Quapropter Apo-
Col. 1. 24. *stolus ait: Adimpleo ea, qua desunt Passionum*
Christi in corpore meo. Quis autem cum Chri-
sto non velit pati? Si rex quispiam inno-
cens, pro graui delicto serui sui, ita vellet
satisfacere, vt diceret: ecce vnà ibimus, vnà
cademur, ita tamen vt tu seruus nocent
non nisi vnum ictum sustineas, donec mihi
mille infligantur, quis seruus eiusmodi
poenam detrectaret? Et tamen Christus hoc
facit.